

**INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH
PŘEDPISECH**

SBÍRKA ZÁKONŮ 2003

Částka 96 – čís. 286

Úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 29/2000 Sb., a zákonem č. 154/2000 Sb., zákonem č. 102/2001 Sb., zákonem č. 76/2002 Sb., zákonem č. 120/2002 Sb., zákonem č. 320/2002 Sb. a zákonem č. 131/2003 Sb.

Stanovuje v souladu s právem Evropských společenství požadavky veterinární péče na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

Účinnost od 28. 9. 1999 (ÚZ vyhlášeno dne 3. 9. 2003).

Částka 97 – čís. 287

Nařízení vlády, kterým se stanoví výše poplatku za užívání dálnice a rychlostní silnice silničními motorovými vozidly.

Jedná se o nařízení podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, které se zabývá stanovením poplatku za užívání dálnice a rychlostní silnice silničním motorovým vozidlem.

Účinnost od 4. 9. 2003.

Částka 107 – čís. 324

Vyhláška MZem, kterou se mění vyhláška č. 100/1996 Sb., kterou se stanoví náležitosti žádosti o udělení licence v lesním hospodářství a podrobnosti o udělování licencí v lesním hospodářství.

Pozměňuje výše zmíněnou vyhlášku, která se zabývá stanovením náležitostí žádosti o udělení licence v lesním hospodářství a podrobnosti o udělování licencí v lesním hospodářství.

Účinnost od 30. 9. 2003.

Částka 108 – čís. 330

Nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě.

Nařízení vztahující se na zaměstnance České republiky, příspěvkových organizací, státních fondů, územních samosprávných celků, s výjimkou zaměstnanců, jejichž platové poměry upravuje zvláštní právní předpis, stanovuje stupnice platových tarifů a způsob jejich určení, podmínky pro poskytování a výši dalších platů, příplatky za vedení, podmínky pro poskytování a výši zvláštního příplatku

a podmínky pro poskytování osobního příplatku a jeho maximální výši a podmínky pro poskytování odměn.
Účinnost od 1. 1. 2004.

Částka 108 – čís. 331

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě.

Pozměňuje výše citované nařízení, které stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady vzdělání pro výkon prací v jednotlivých platových třídách.

Účinnost od 1. 1. 2004.

Částka 110 – čís. 333

Vyhláška MZem, kterou se mění vyhláška č. 470/2001 Sb., kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků.

Mění shora uvedenou vyhlášku, jež stanoví seznam významných vodních toků, způsob provádění činností souvisejících se správou vodních toků a obsah žádosti a její náležitosti nezbytné k rozhodnutí o určení správce drobného vodního toku.

Účinnost od 1. 10. 2003.

Částka 120 – čís. 358

Zákon, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Pozměňuje zákon, který upravuje kategorizaci pozemních komunikací, jejich stavbu, podmínky užívání a jejich ochranu, práva a povinnosti vlastníků pozemních komunikací a jejich uživatelů a výkon státní správy ve věcech pozemních komunikací příslušnými silničními správními úřady; obsahuje rovněž právní ustanovení, kterých se užívá při výstavbě dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací.

Účinnost od 29. 10. 2003.

Částka 120 – čís. 359

Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií.

Mění zákon, jež stanoví práva a povinnosti fyzických a právnických osob při nakládání s energií, zejména elektrickou a tepelnou, a dále s plynem a dalšími palivy. Přispívá k šetrnému využívání přírodních zdrojů a ochraně životního prostředí v České republice, ke zvyšování hospodárnosti užití energie, konkurenceschopnosti, spolehlivosti při zásobování energií a k trvale udržitelnému rozvoji společnosti; zabývá se též státní a územní energetickou koncepcí.

Účinnost od 29. 10. 2003.

Úplné znění zákona č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 253/2001 sb., a zákonem č. 253/2003 Sb.

Upravuje postup Pozemkového fondu při převodu zemědělských pozemků na oprávněné osoby podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, kterým vzniklo právo na jiný pozemek podle § 11 odst. 2 tohoto zákona, dále kterým nemohl být vydán pozemek z vlastnictví fyzické osoby, jež jej nabyla od státu, neboť tato osoba není osobou ve smyslu § 5 citovaného zákona, a na fyzické nebo právnické osoby, na něž toto právo přešlo nebo bylo převedeno; zákon též stanovuje podmínky převodu zemědělských pozemků na jiné osoby.

Účinnost od 25. 5. 1999 (ÚZ vyhlášeno dne 31. 10. 2003).

*Informace o právních předpisech sestavil: Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

INFORMACE A STANOVISKA ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY

Postavení dotčených orgánů státní správy

K častým dotazům, týkajících se dotčených orgánů státní správy, uvádíme:

Při pořizování územně plánovací dokumentace, při územním a stavebním řízení poskytuje zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, dotčeným orgánům státní správy výsadní postavení oproti ostatním účastníkům. Podle § 126 stavebního zákona jsou dotčené orgány státní správy definovány jako orgány státní správy, které hájí zájmy chráněné zvláštními předpisy. V odkazu pod čarou je pak uveden příkladný výčet těch právních předpisů, na základě kterých příslušné dotčené orgány státní správy hájí své zájmy. Okruh právních předpisů, které vymezují ochranu veřejných zájmů, se neustále vyvíjí, a proto je nutné sledovat, které dotčené orgány státní správy budou do tohoto okruhu zahrnuty.

K lepší orientaci v této problematice slouží průběžně aktualizovaná publikace „Dotčené orgány státní správy v procesu územního plánování a územního řízení“, kterou vydal Ústav územního rozvoje v Brně, řízený Ministerstvem pro místní rozvoj. Tato publikace, průběžně aktualizovaná, je přístupná i na internetových stránkách ÚÚR Brno (www.uur.cz).

*Zpracovala: Mgr. Jana Macháčková
OÚP MMR*

Postup řešení problémů při pořizování územně plánovací dokumentace

Odboru územního plánování MMR jsou opakovaně adresovány žádosti obcí o řešení konkrétních problémů, při pořizování územních plánů obcí, k jejichž řešení ministerstvo není kompetentní. Na vysvětlenou uvádíme:

Ministerstvu pro místní rozvoj jako ústřednímu orgánu státní správy na úseku územního plánování nepřísluší výkon dozoru na územně plánovací činnosti jednotlivých měst a obcí. Krajský úřad vykonává podle § 14 odst. 2 písm. a) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, působnost nadřízeného orgánu územního plánování pro obce. Navíc, k řešení jednotlivých případů je nezbytná podrobná znalost územně plánovací dokumentace i konkrétních podmínek v území. Z tohoto důvodu obcím, které ministerstvo žádají o řešení, doporučujeme postupovat v součinnosti s příslušným nadřízeným orgánem – tedy krajem a tam, kde je to možné, přikládáme stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj v obecné rovině.

*Zpracoval: Mgr. Pavel Machata
OÚP MMR*

Doklad odborné způsobilosti

Odbor územního plánování MMR byl dotázán na platnost příloh průkazu zvláštní způsobilosti pro projektovou činnost ve výstavbě, konkrétně na platnost „osvědčení o odborné způsobilosti k projektování územních systémů ekologické stability“ a „potvrzení o vykonané zkoušce odborné způsobilosti k projektování územních systémů ekologické stability“, která byla vydávána Oponentní radou Ministerstva životního prostředí a Ministerstva hospodářství.

K tomuto dotazu uvádíme:

Uvedené úřední listiny neobsahují žádné časové omezení své platnosti. Jsou však přílohou k průkazu zvláštní způsobilosti pro projektovou činnost ve výstavbě, který byl vydáván podle právních předpisů platných do roku 1993. Platnost těchto průkazů upravuje § 34 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Citované ustanovení zní: „Osoby, kterým bylo uděleno oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě podle dosavadních předpisů, mohou vykonávat vybrané činnosti.“

Toto ustanovení tedy zatím opravňuje držitele průkazů zvláštní způsobilosti pro projektovou činnost ve výstavbě k vykonávání vybraných činností. Spolu s průkazy zůstávají v platnosti i jejich výše uvedené přílohy, jejichž platnost je předmětem tohoto dotazu.

Ve Sbírce zákonů, částka 79, byl uveřejněn zákon č. 224/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živno-

stenský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon stanoví, že platnost průkazů zvláštní způsobilosti pro projektovou činnost ve výstavbě zaniká uplynutím 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona – tedy k 1. lednu 2005.

*Zpracoval: Ing. Mgr. Petr Lepeška
OÚP MMR*

Žádost o informace k metodickému návodu na užívání ÚTP

Ministerstvo pro místní rozvoj obdrželo žádost o informace ve věci možnosti využití konkrétních pozemků v k.ú. obce. Z žádosti vyplývá, že v průběhu projednání změn územního plánu obce uplatnilo Ministerstvo životního prostředí (dále MŽP) požadavek na vyloučení možnosti zástavby na dotčených pozemcích z titulu zajištění průchodnosti území pro nadregionální biokoridor K X. Dále byl zmíněn fakt, že průchodnost území je již znemožněna existující městskou skládkou a byl položen dotaz na právní podklad uvedeného požadavku MŽP.

K tomuto uvádíme:

Vedle právních podkladů uvedeného požadavku MŽP (vyhláška č. 29/1998 obce a vyhláška č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je v daném případě relevantním podkladem také zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb.

Zákon o ochraně přírody a krajiny územní systém ekologické stability, jehož je předmětný biokoridor K X součástí, definuje (§ 3 písm. a), stanoví, že jeho vytváření je veřejným zájmem (§ 4 odst. 1) a svěřuje jej do působnosti orgánů územního plánování a orgánů ochrany přírody (§ 4 odst. 1 a § 79 odst. 3. písm. a).

Cílem zpracování územního plánu obce je podle stavebního zákona řešit funkční využití území (§ 10 odst. 1), což znamená vymezit plochy pro zajišťování veřejných zájmů a pro realizaci oprávněných činností v území, a to tak, aby byly minimalizovány jejich negativní vlivy a jejich uspořádání optimalizováno (srov. § 1). Povinnou součástí územně plánovací dokumentace je vymezení ploch územního systému ekologické stability (§ 143 odst. 1 písm. a stavebního zákona a § 18 a přílohy vyhlášky č. 135/2001 Sb., ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb.). V případě nadregionálního biokoridoru se tak děje na základě územně plánovacího podkladu „Regionální a nadregionální ÚSES ČR“, který vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj a MŽP v roce 1997, a na základě „Návodu na užívání územně technického podkladu Regionální a nadregionální ÚSES ČR“. Konkrétní řešení v území pak vychází také z požadavků dotčených správních úřadů, orgánů územního plánování a výsledků projednání s veřejností. Cílem je funkční a zároveň nejméně konfliktní zajištění ploch pro nadregionální biokoridor.

Ke sdělení, že průchodnost území pro předmětný biokoridor nelze zajistit, neboť městská skládka vytváří v jeho trase překážku, podotýkáme: Pokud nelze pro biokoridor v současnosti zajistit funkční plochy v celém jeho průběhu, není to důvodem pro nena-

plnění požadavku právních předpisů na rezervování ploch pro budoucí realizaci biokoridoru v nezbytném minimálním rozsahu. Současně podotýkáme, že městská skládka je zařízení dočasného charakteru a bude v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rekultivována (§ 21 odst. 1 písm. b tohoto zákona).

*Zpracoval: Ing. Mgr. Petr Lepeška
OÚP MMR*

Územní plán obce

Na základě dotazů občanů, které Odbor územního plánování MMR obdržel, byl vypracován následující text obsahující základní informace o územních plánech obcí.

V souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, se územní plán obce zpracovává pro celé území obce. Zahrnuje celé správní území obce, a proto jsou do něho začleněny všechny plochy (v konečném důsledku všechny pozemky), které se na daném území nacházejí. Územní plán obce člení své správní území na plochy s rozdílným funkčním využitím.

Účelem schválené územně plánovací dokumentace, tzn. i schváleného územního plánu obce, je stanovit na poměrně dlouhou dobu obecně závazná pravidla pro rozhodování veřejné správy a vytvořit tak pro dané území stav právní jistoty o možnostech a podmínkách přijatelných změn v území, které byly dohodnuty v procesu pořizování územně plánovací dokumentace. V celém procesu pořizování územně plánovací dokumentace mohou nejen vlastníci pozemků a staveb, jejichž práva mohou být dotčena řešením územně plánovací dokumentace, podávat k projednávání územně plánovací dokumentaci své námítky, ale i ostatní veřejnost může do tohoto procesu zasahovat s tím, že podává své námítky a připomínky.

Schválená územně plánovací dokumentace je vyhlášena obecně závaznou vyhláškou obce, která stanovuje základní zásady uspořádání území a limity jeho využití, vyjádřené v regulativech, které musí být respektovány v rozhodování o území všech správních úřadů, tj. i stavebního úřadu při vydávání územního rozhodnutí a v návaznosti na to i stavebního povolení. Jak vyplývá z ustanovení § 29 odst. 3 stavebního zákona, je závazná část územně plánovací dokumentace závazným podkladem pro rozhodování v území. Podle ustanovení § 37 odst. 1 stavebního zákona je územně plánovací dokumentace podkladem pro vydání územního rozhodnutí. Z uvedeného tedy vyplývá, že stavební úřad je územně plánovací dokumentací vázán a nemůže vydat územní rozhodnutí, které by s ní bylo v rozporu.

*Zpracovala: Mgr. Jana Machačková
OÚP MMR*

Stanovení funkčního využití ploch v územních plánech obcí

Na základě konkrétního dotazu, týkajícího se funkčního využití území, vypracoval Odbor územního plánování MMR následující metodické doporučení.

Požizování územně plánovací dokumentace je výkonem státní správy, který byl zákonem č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, svěřen do přenesené působnosti obcí a krajů. Principy vázanosti státní moci zákonem jsou vyjádřeny v čl. 2 odst. 3 Ústavy (a obdobně i Listinou základních práv a svobod – čl. 2 odst. 2) takto:

„(3) Státní moc ...lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“

Podle stavebního zákona územní plán obce mimo jiné stanoví urbanistickou koncepci, řeší přípustné, nepřípustné, případně podmíněné funkční využití ploch. Stavební zákon ani prováděcí vyhláška (vyhláška č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb.) podrobnější kategorizaci přípustného, nepřípustného nebo podmíněného funkčního využití ploch neupravují.

Projektanti i pořizovatelé územně plánovací dokumentace se při zpracování a pořizování územně plánovací dokumentace řídí stavebním zákonem a musí vycházet z dělení funkčního využití ploch na přípustné, nepřípustné, popř. podmíněné. Při interpretaci ustanovení § 10 stavebního zákona je třeba vycházet z následujících zásad:

1. funkční využití ploch stanovené v územním plánu představuje základní funkční regulaci, která je určující pro zpracování navazující územně plánovací dokumentace a pro rozhodování v území,
2. územní plán svým obsahem nemá nahrazovat podrobnější regulační plán nebo územní rozhodnutí jako realizační nástroj územního plánování ani vylučovat uplatnění správního uvážení stavebním úřadem.

Skutečnost, že stavební zákon stanoví pouze kategorie přípustné, nepřípustné a podmíněné funkční využití území nelze interpretovat tak, že právní úprava zakládá prostor pro ničím neomezenou kreativitu projektantů a pořizovatelů při zavádění zákonem neupravených subkategorií funkčního využití území (jedná se o výkon státní správy).

Použití subkategorií funkčního využití ploch neupravených stavebním zákonem by mělo být omezeno na nutné a odůvodněné případy. Pokud projektant nebo pořizovatel územního plánu obce tyto subkategorie zavádí, musí být nepochybné, že se jedná o subkategorie pojmů uvedených ve stavebním zákonu. Dále je třeba si uvědomit, že regulativy stanovené v územním plánu obce musí být jednoznačné, přesné a srozumitelné tak, aby stanovily jasná kritéria

pro rozhodování stavebního úřadu, zejména v územním řízení. V případě použití pojmů neupravených ve stavebním zákonu nebo prováděcí vyhlášce je třeba tyto pojmy v územním plánu jednoznačně vydefinovat.

Používání pojmů neuvedených ve stavebním zákonu je třeba omezit na nezbytné minimum, neboť to ve svém důsledku může vést k znepřehlednění územního plánu a případně i k nepřipustnému vybočení z rámce obsahu územního plánu stanoveného stavebním zákonem a prováděcí vyhláškou.

*Zpracoval: Mgr. Pavel Machata
OÚP MMR*

Hranice současně zastavěného území obce

Odbor územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj obdržel žádost o názor na otázky, které se týkají problematiky vymezení hranic současně zastavěného území obce.

Vyznačení hranic současně zastavěného území obce se provádí v souladu s definicí uvedenou v § 139a odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Způsob vyznačování hranice současně zastavěného území obce však není stavebním zákonem upraven. Stavební zákon upravuje pouze vyznačování hranic současně zastavěného území obce v případě pořizování nové územně plánovací dokumentace. Podle ustanovení § 10 odst. 1 stavebního zákona se hranice současně zastavěného území obce vyznačí v územním plánu obce. Podle ustanovení § 11 odst. 1 stavebního zákona se vyznačí hranice současně zastavěného území obce v regulačním plánu a to v případě, že pro řešené území není schválen územní plán obce. V obou případech se vyznačení této hranice provádí v souladu s definicí uvedenou v § 139a odst. 2 stavebního zákona. Hranice současně zastavěného území obce se v souladu s přílohou č. 2 vždy vyznačí v hlavním výkresu příslušné územně plánovací dokumentace. Z výše uvedeného lze dovodit, že tuto hranici vyznačuje v územním plánu obce a v regulačním plánu projektant, tedy osoba oprávněná k výkonu vybraných činností ve výstavbě ve smyslu ustanovení § 46a a § 46b stavebního zákona.

Vymezení hranice současně zastavěného území obce může obec provést zcela nezávisle na pořizování územně plánovací dokumentace. Stavební zákon uvádí pouze definici tohoto pojmu a dále neupravuje pravomoci a působnosti k jejímu vymezení.

Pokud jde o aktualizaci hranice současně zastavěného území obce, uvádíme, že ani toto není stavebním zákonem upraveno.

*Zpracovala: Mgr. Jana Macháčková
OÚP MMR*